

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4079/2023
16.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиље Ружице Шејат из Београда, чији је пуномоћник Марија Китаревић адвокат из Београда, против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Привредни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1353/23 од 21.04.2023. године, на седници одржаној 16.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1353/23 од 21.04.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 5938/21 од 20.10.2022. године, ставом првим изреке, поништено је решење в.ф. председника Привредног суда у Београду Су IV-32 бр. 323/2021-23 од 27.05.2021. године. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка од 69.000,00 динара са законском затезном каматом од дана наступања услова за извршење до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1353/23 од 21.04.2023. године ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у првом ставу изреке и одбијен тужбени захтев којим је тужиља тражила да се поништи решење в.ф. председника Привредног суда у Београду Су IV-32 бр. 323/2021-23 од 27.05.2021. године. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у другом ставу изреке и одбијен захтев тужиље за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом трећим изреке, обавезана је тужиља да туженој накнади трошкове другостепеног поступка од 16.500,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужена је дала одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбама главе XXIX ЗПП, члановима 436. до 441. прописана су посебна правила за поступак у парницама из радних односа, док се остале одредбе ЗПП примењују када одредбама те главе није другачије одређено.

Одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа, из чега произлази да ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека према вредности спора.

Предмет спора у овој парници је оцена законитости решења којим је укинута решење о увећању плате тужиљи и обустављена исплата увећања плате. Дакле, тужбени захтев се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа, па у смислу члана 441. ЗПП ревизија није дозвољена.

Правно дејство ове посебне норме (члана 441. ЗПП), искључује примену општег правила о дозвољености ревизије због преиначења првостепене пресуде, у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, због чега, иако је побијаном пресудом првостепена пресуда преиначена, ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, донео одлуку као у првом ставу изреке.

Како трошкови одговора на ревизију не представљају потребне трошкове ради вођења парнице у смислу одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправака
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**